

Artur Mas i Gavarró

Biografia breu

“Crec en la política. La necessitem per al bon govern del nostre país.”

Artur Mas i Gavarró va néixer a Barcelona l'últim dia de gener de l'any 1956. És el gran d'una família amb quatre fills, amb arrels a Vilassar de Mar, Mataró, Valls, Reus, Sabadell i Barcelona. És economista i ha combinat la seva carrera professional entre el sector públic i el privat.

Ha dedicat trenta anys de la seva vida a la política catalana, com a regidor de l'Ajuntament de Barcelona; diputat al Parlament de Catalunya; conseller del Govern de Catalunya, dirigint diverses carteres; cap de l'oposició durant els dos tripartits, i president de la Generalitat, entre el desembre del 2010 i el gener del 2016.

Casat des de l'any 1982 amb Helena Rakosnik, és pare de la Patrícia, l'Albert i l'Artur. I des del gener del 2016, avi de la Gal·la i l'Helena.

Biografia completa

“Em sento un humanista a qui fa rebel·lar la injustícia i a qui enamora la llibertat. Estic convençut que res no val la pena sense posar l'èsser humà al bell mig de tota acció i de qualsevol decisió política.”

Artur Mas i Gavarró va néixer a Barcelona, el 31 de gener de 1956, en el si d'una família estretament vinculada al món de la indústria i l'empresa. Les seves arrels, per part de mare, estan relacionades amb el sector tèxtil de Sabadell, i, per part de pare, amb el sector metal·lúrgic del Poblenou, a Barcelona. És el gran de quatre germans, dos nois i dues noies. Està casat amb l'Helena Rakosnik, des del 1982, amb qui té tres fills: la Patrícia, l'Albert i l'Artur. Des del gener del 2016, són avis de la Gal·la i l'Helena.

Va estudiar al Liceu Francès de Barcelona i, més tard, a l'Aula Escola Europea. Es va llicenciar en Ciències Econòmiques i Empresarials a la Universitat de Barcelona, on va compaginar els primers anys amb els dos primers cursos de Dret.

La seva activitat professional va començar just acabat de llicenciar, el 1979, en un grup d'empreses industrials dedicades a la producció de material de logística i elevació, on va encapçalar el departament d'exportació. Més tard, va dirigir una societat d'inversions propietat d'un grup industrial del sector de l'adoberia, com a responsable de diversificar l'activitat tradicional del grup.

La primera vinculació amb el sector públic es va produir el 1982, quan va treballar per a la promoció exterior i la captació d'inversions estrangeres per a Catalunya, primer, com a cap del Servei de Fires i, després, com a director general de Promoció Comercial. Aquesta responsabilitat li va permetre prendre contacte amb la gent que treballava per fer país; i va ser durant aquest període quan es va anar consolidant la seva vocació política.

El 1987, es va presentar per primera vegada a unes eleccions, i ho va fer amb la candidatura de CiU que encapçalava Josep M. Cullerell per a l'Ajuntament de Barcelona; Mas va ser escollit regidor. La seva trajectòria en l'àmbit municipal es va perllongar fins al 1995, sempre a l'oposició, essent alcalde Pasqual Maragall.

El 1995, va formar part de la candidatura de CiU al Parlament de Catalunya i va ser elegit diputat. Aquell mateix any, el llavors president de la Generalitat, Jordi Pujol, el va nomenar conseller de Política Territorial i Obres Públiques, càrrec que va exercir fins al 1997. Va ser llavors, quan va assumir la Conselleria d'Economia i Finances, fins al 2001, una responsabilitat que li va permetre un coneixement molt transversal de l'Administració i de les polítiques del Govern en el seu conjunt. L'any 2000, es va afegir a les seves funcions la de portaveu del Govern i, un any més tard, va ser nomenat conseller en cap, tasca que va dur a terme fins al desembre del 2003.

Malgrat guanyar l'any 2003 les seves primeres eleccions com a cap de llista de CiU amb 46 escons i de tornar a repetir la victòria l'any 2006 amb 48 escons, Mas va haver d'exercir de cap de l'oposició al Parlament de Catalunya, del 2004 al 2010. Va ser el 23 de desembre del 2010, després de la victòria de CiU a les eleccions al Parlament amb 62 escons, quan Mas va ser elegit 129e president de la Generalitat de Catalunya.

Després de la negativa al pacte fiscal per part del Govern espanyol i després d'una multitudinària diada de l'11 de Setembre, Mas va convocar eleccions anticipades el 25 de novembre del 2012, amb el dret a decidir i el debat de l'autodeterminació com a punts centrals. CiU va guanyar novament les eleccions, aquest cop amb 50 escons, i Mas va tornar a ser investit president de la Generalitat de Catalunya.

El 9 de novembre del 2014, Mas va convocar una consulta sobre la independència i, el 25 del mateix mes, va proposar la creació d'una llista conjunta de partits polítics, societat civil i independents a favor del "sí a la independència de Catalunya" per presentar-se a les properes eleccions. En bona part, aquesta proposta va quedar recollida amb l'anunci, el 14 de gener del 2015, d'una entesa amb ERC i altres entitats sobiranistes per a una convocatòria electoral el 27 de setembre del 2015.

El juliol del 2015, CDC, ERC, Demòcrates de Catalunya i persones representatives de les entitats sobiranistes ANC, Òmnium i AMI es van posar d'acord per fer una candidatura independentista que, aplegant també professionals independents, es va anomenar Junts pel Sí i de la qual Mas n'era el candidat a la Presidència de la Generalitat.

Els resultats van donar la victòria a Junts pel Sí amb 62 escons, però no va obtenir la majoria absoluta. Després de mesos de negociacions amb la CUP per investir Mas, es va arribar a un acord *in extremis* en què Mas, per no portar el país a la repetició de les eleccions, anunciava el seu pas al costat i proposava el nom de Carles Puigdemont per substituir-lo en la Presidència de la Generalitat.

El 23 de juliol del 2016, va ser elegit president del Partit Demòcrata Europeu Català, fent tàndem amb Neus Munté com a vicepresidenta. El 9 de gener del 2018, va dimitir d'aquest càrrec.

Actualment, allunyat de les dinàmiques de partits, Mas està centrat a desenvolupar el seu rol institucional d'expresident de la Generalitat de Catalunya. En l'àmbit més personal, ha recuperat temps per dedicar a la família i amics, així com a la lectura, a la cultura i a l'esport, i a la navegació en la seva vessant d'aventura i també de lleure.

Currículum polític i institucional

“Em sento còmode en el gran espai del centre pragmàtic que busca entendre la complexitat de les societats modernes i que cerca per a cada problema la millor de les solucions sense sentir-se esclau de dogmes inamovibles o de cadenes ideològiques que limiten la llibertat de pensar i actuar.”

Nascut a Barcelona (1956), casat amb tres fills, i avi de dues netes. Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresarials. Regidor de l'Ajuntament de Barcelona, del 1987 al 1995, exercint-hi com a portaveu d'afers econòmics, portaveu del grup municipal i president del grup municipal de CiU, i cap de l'oposició.

Diputat del Parlament de Catalunya, des del 1995 fins al gener del 2016. Ha estat conseller de Política Territorial i Obres Públiques; conseller d'Economia i Finances; conseller en Cap de la Generalitat de Catalunya; cap de l'oposició al Parlament, entre el 2004 i el 2010, i president de la Generalitat de Catalunya, des del desembre del 2010 fins al gener del 2016.

Va ser secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya, des de finals de l'any 2000 fins al 2012; president del partit, del 2012 al 2016, i president del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT), des del juliol del 2016 fins al 9 de gener del 2018.

Cinc vegades consecutives candidat a la presidència de la Generalitat i, a totes les eleccions, la llista que representava va obtenir la victòria electoral gràcies al suport ciutadà.

Llibres de i sobre el president Mas

Artur Mas i Gavarró. **Cap fred, cor calent. El Procés en primera persona** (Columna Edicions, 2020)

Artur Mas i Gavarró. **Per una Casa Gran del catalanisme** (Editorial Base, 2008)

Artur Mas i Gavarró. **La Catalunya emergent** (Planeta, 2003)

Jordi Ribot Puntí i Eddy Kelele. **Artur Mas. Retrat de l'home i el president** (La Magrana, 2011)

Montserrat Novell. **Artur Mas. Biografia d'un delfí** (Llibres de l'Índex, 2002)

Pilar Rahola. **La màscara del rei Artur** (La Magrana, 2010)

Rafael de Ribot. **Què pensa Artur Mas** (Dèria, 2002)

Teresa Pous. **Servir Catalunya. Artur Mas. L'home, el polític, el pensador** (Ara Llibres, 2013)